

சவாதுப்புலவரின் படைப்பாளமை

Jawad Pulavarin Padaippalumai

முனைவர் சே.முனியசாமி/Dr. S.Muniyasamy¹

ABSTRACT: Poet Jawad was born in an Islamic family at Ramanathapuram District, Paramakudi, Emuneshwaram (1745–1808). He was properly educated and well versed in writing many poems. On seeing the poetic skills of Poet Jawad, King Sethupathi was supporting him. King Sethupathi donated 2 villages to Poet Jawad as appreciation of his poetic skills. He is also known as 'Sethu Kavi'. 6 books, many single poems, musical poems are his creations. This article explains the creative skills of Poet Jawad.

Keyword: ஜவாதுப் புலவர், சர்க்கரைப் புலவர், கிழவன் சேதுபதி, சேதுகவி, எமனேஸ்வரம், கொடுமாநூர், பரமக்குடி, கீழக்கரை.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம் பரமக்குடி எமனேஸ்வரம் எனும் கிராமத்தில் இசுலாமிய குலத்தில் பிறந்தவரே (1745–1808) ஜவாதுப் புலவர். முறையாகக் கல்வி கற்று பல பாடல்களை இயற்றியுள்ளார். கவி இயற்றுவதில் புலமை பெற்றிருந்ததால் சேதுநாட்டின் அவைக்களப் புலவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். இவரைச் 'சேதுகவி' எனவும் அழைப்பார். கவி இயற்றும் திறமையால் இரண்டு கிராமங்களைக் கொடையாகப் பெற்றுள்ளார். 6 நூல்கள், தனிப்பாடல்கள், இசைப்பாடல்கள் ஆகியவற்றை இயற்றியுள்ளார். இக்கட்டுரை ஜவாதுப் புலவரின் படைப்பாளமையை எடுத்துரைப்பாதாக அமைகிறது.

இராமநாதபுரம் மாவட்டம், பரமக்குடி எமனேஸ்வரம் என்னும் உரைல் 1745 ஆம் ஆண்டு இசுலாமியக் குலத்தில் பிறந்தவர் சவாதுப் புலவர். ரகுநாத சேதுபதியிடம் அவர் மக்களுக்கு ஆசிரியராகவிருந்த தம் மாமனாரிடம் கல்வி பயின்று பின்பு தமிழ்மொழியின் மீது தீராத பற்றால், திருவாவடுதுறை ஆதினம் சென்று ஆதீனகர்த்தா சோமசுந்தரத் தம்பிரானிடம் இலக்கிய இலக்கணங்களைப் பயின்று, திருமூலரின் திருமந்திரம் 'ஓன்றே குலம் ஒருவனே தேவன்' என்பதை ஒலிக்கக் கண்டு, இசுலாமியத்தின் ஏகத்துவக் கொள்கையும், சைவசித்தாந்தமும் ஒன்றே எனக் கண்டு தெளிந்துள்ளார். இவ்வாறு தமிழ்மீது கொண்ட பற்றுதலின் விளைவால் கிழவன் ரகுநாத சேதுபதியின் ஆட்சிக்காலத்தில் சேதுநாட்டின் அவைக்களப் புலவராக இருந்தமையால் இவர் 'சேதுகவி' எனவும் அழைக்கப்பட்டார்.

¹ தமிழ் உதவிப்பேராசிரியர், ஜௌபீ கலை அறிவியல் கல்லூரி, ஆய்க்குடி, தென்காசி - 627 852, தென்காசி மாவட்டம். மின்னஞ்சல் முகவரி: muniyasethu@gmail.com

புலவரின் திறத்தைப் பறைசாற்றும் முகமாக "வண்தமிழின் எண்ணே, எழுத்தோ, இசையோ, இயற்புலவர் கண்ணே' எனச் சவாதுக் கவியை ஒரு தமிழ்ப்புலவர் பாராட்டுகிறாரென்றால், அவரின் பெருமையை நாம் தெளிவாக உணர்கிறோம்" என ச.வே.சுப்பிரமணியன் குறிப்பிடுகின்றார். (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.266)

ஜவாதுப் புலவரின் நால்கள் அனைத்தும் தனித்தனியாகக் கிடைக்கவில்லை. அவரது வம்சாவழி வந்த எம்.கே.ஜமால் முஹம்மது என்பவர் சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர் (2006), சேதுகவி ஜவாதுப் புலவர் (2013) ஆகிய இரு நால்களையும் குறிப்புரையுடன் வெளியிட்டுள்ளார். அவர் வெளியிட்ட இவ்விரு நால்களிலும் சவாதுப் புலவர் தொடர்பான செய்திகள் நிரம்ப உள்ளன. மேலும் சவாதுப் புலவர் பற்றித் தமிழிலக்கிய நால்களில் ஆங்காங்கே உதிரியாகக் கிடைத்துள்ளச் செய்தியைக் கண்டறிந்து இக்கட்டுரை எழுதப்படுகிறது.

புலமை அங்கீகாரம்

இவரது கவிப்புலமையை மன்னரும், மக்களும் கண்டு வியந்துள்ளனர். இதனை "ஜவாதுப் புலவர் பெருமகனார் தமிழைப் பூறையாகப் பயின்றவர். வடமொழியிலும் வல்லமை பெற்றவர். ஏழு வயதிலேயே கவி இயற்றத் தொடங்கிய இவருக்கு அட்டாவதானம் செய்யும் ஆற்றலும் இருந்தது. மக்களும் மன்னரும் அஞ்சி மரியாதை செய்கின்ற மாட்சிமை பெற்றவர். வாது செய்யும் புலவர் பலரின் வாய்டக்கி மகிழ்ந்தவர். கலை மதம் கொண்டிடும் ஜவாதுக் கவிச்சரப காம்பீர்ய துங்கனாய்த் திகழ்ந்த இவரது சிவிகையைச் சிலபோது, நாடாண்ட மன்னர்கூடச் சுமந்து சென்றதுண்டு" (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், கனிந்துரை, ப.18) என்பதையும், "இசுலாமிய நெறியைச் சார்ந்த இவர் தமிழ் இலக்கண, இலக்கிய அறிவுடன் சைவ சித்தாந்தத் தத்துவப் புலமையும் கொண்டு விளங்கினார். மக்களும் மன்னரும் அஞ்சி மரியாதை செலுத்தும் மாண்பினைப் பெற்ற ஜவாதுப் புலவர், வாது செய்யும் புலவர் பலரின் வாய்டக்கி மகிழ்ந்தவர்" (சேதுகவி ஜவாதுப் புலவர், பக்.8,9) என்று ஜமால் முஹம்மது குறிப்பிடுவதையும் அறிய முடிகிறது.

பாடிய நால்கள்

சவாதுப்புலவர் என்னற்ற தனிப்பாடல்களும், ஆறு நால்களும் படைத்துள்ளார். அவையாவன:

1. முகையதீன் ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்
2. இராஜராஜேஸ்வரி பஞ்சரத்தினம்
3. சந்திர சேகர வண்ணம்
4. நாகைக்கலம்பகம்
5. கொடுமளூர் முருகன் பதிகம்
6. மதீன் அந்தாதி

1.முகையதீன் ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ்

முகையதீன் ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழை இராமநாதபுரத்தில் தன்னை வணங்காமுடி மன்னனென்று பேர் வைத்து அரசாட்சி செய்த இருக்காத சேதுபதி மகாராஜனை வணங்குமுடி மன்னனென்று பாடிப் பரிசுப்பெற்று இந்நாலை இயற்றினார்.

இந்நால் காப்பு செய்யுஞ்டன் தொடங்கி காப்புப் பருவம், செங்கிரைப் பருவம், தாலப் பருவம், சப்பாணிப் பருவம், முத்தப் பருவம், வாரானைப் பருவம், அம்புலிப் பருவம், சிறுபறைப் பருவம், சிற்றிற் பருவம், சிறுதேர்ப் பருவம் எனும் பத்துப் பருவங்களுடன் பாடியுள்ளார். பத்துப் பருவங்களில் பாடப்பட்ட பாடல்கள், ஆசிரிய விருத்தம், கலிச்சந்த விருத்தம், சந்தக் கலிப்பா, கலி விருத்தம் போன்ற பாக்களில் இயற்றியுள்ளார்.

முகையதீன் ஆண்டவர் பிள்ளைத்தமிழ் எனும் நாலை ஆற்காட்டு நவாபு முகம்மதுஅலி வாலாஜா (1723-1795) அவர்களைக் கொடை நாயகராகக் கொண்டு பாட விரும்ப, நவாபும் சவாதுப் புலவரின் ஆசைக்கினங்க இசைவு தெரிவித்துள்ளார். ஆகையால் உளம் மகிழ்ந்து அரங்கேற்றுமாறு அழைக்கப்பட்டு அரங்கேற்றும் நடைபெறுகிறது. இந்நாலில் சில பாடல்களைக் காணலாம். காப்புப் பருவத்தில் இறுதிச் செய்யுளில்,

பெண்கள்)

"எந்நாளும் ஒரு குடையில் அவனி அரசாளும் நம்
இரகுலுல்லா பெரும் தீன்
கடேற வண்ண சொர்ணைக் கொடி வளர்ந்தேற
விலகு கூறானி மாதர் (ஹீருலின் பெண்கள்-சுவனத்துப்

தன்னாளர் எனச் சொர்க்கம் எட்டையும் அலங்கரித்

தவரா எதிர்த்து நிற்க

விரகுநெறி தழைவான் நவாபு முகமதுலிகான்

தருபுத்ர சந்தானமும்"

பொன்னால் வளர்ந்த செங்கோலும் தகுத்தும்

எப்போதும் அரசாட்சி செய்யப்

பொன்முடியில் அடிவைத்த சுல்தான் முஹ்யத்தீன்

புரவலர் செழிப்பு வேண்டில்

அந்நாள் ஒலிகுலத்து ஆண்பெண்ணின் நாலுபத்து

ஜவரும் பீர்நால் வரும்

ஆற்றிருவர் ஈரேழு ஆலிம் உலமாழுமீன்

அனவரும் கிருபை செய்வாரே!"

பொன்னால் வளர்ந்த செங்கோலும் தகுத்தும்

எப்போதும் அரசாட்சி செய்யப்

பொன்முடியில் அடைவைத்த சுல்தான் முஹ்யத்தீன்

புரவலர் செழிப்பு வேண்டில்"

(சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், பக்.32,33)எனும் பாடல்கள் அமைகின்றன. இறுதி நான்கடிப் பாடலைப் சவாதுப் புலவர் பொருள் கூறி விளக்கி முடித்ததும்,

அருகே இருந்த மொழிபெயர்ப்பாளர் அதனை நவாபுக்கு உர்தாவில் மொழியாக்கம் செய்ததும் நவாபுக்கு முகம் இறுகிய தன்மை ஏற்பட்டது. அவரின் முகம் இறுகியதை அருகிலுள்ள மொழிபெயர்ப்பாளர்கள் அறிந்துவிடினும் சவாதுப் புலவரோ கவனிக்கவில்லை. பின்பு செங்கீரைப் பருவத்தில் இறுதிப்பாட்டினைப் பாடிய சவாதுப் புலவர்,

'பாதளவி பாடன் முகமதலிகானுக்கு உபய
பாதமலர் ஈந்தருஞவீர'

எனும் அடியின் கருத்தினைக் கேட்டதும் நவாபு முகமலர்ச்சியால் மலர்ந்தார். மேற்கூட்டிய இரு அடிகளுக்கு இசுலாமியக் கலைக் களஞ்சியத்திலிருந்து எம்.கே.ஜமால் முஹம்மது கீழ்க்கண்ட விளக்கம் கொடுத்துள்ளார். அவ்விளக்கமாவது, "முஹ்யத்தீன் ஆண்டகையவர்கள் ஹிஜ்ரி 559 ஆம் ஆண்டு தம் தவச் சாலையில் அறப்போதும் செய்து கொண்டிருக்கையில் 'என்னுடைய பாதங்கள் வலிமார்கள் தோள்கள் மீதிருக்கும்' என்று உரைத்தவுடன் அங்கிருந்த இறைநேசர்கள் அனைவரும் இவர்களின் பாதங்களைத் தங்கள் தோள்மீது வைத்துக் கொண்டனர். இவ்வாறே உலகின் பல்வேறு பகுதிகளில் வாழ்ந்த அனைவரும் செய்தனர். ஒரு பல மட்டும் இவ்வாறு செய்யாதததன் காரணமாக 'வலி'யின் விலாயத்தை இழந்தார்". (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், ப.33) "வலி என்றால் ஒரு இறைநேசரை குறிக்கும். வலிமார்கள் என்றால் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பல இறைநேசர்களை குறிக்கும் நாம் வலிமார்கள் என்று கூறினால் அதில் ஸஹாபாக்கள், தாபியீன்கள், தபாத்தாபியீன்கள், இமாம்கள் ஏனைய அவ்லியாக்கள் அனைவரும் அடங்குவார்கள்".

(http://www.mailofislam.com/valimar_endral_yaar.html) எனும் சான்று வாயிலாக வலி என்பதற்கு விளக்கம் அறியலாம்.

முகையதீன் ஆண்டவர் தீர்த்தினைட்டு ஆண்டுகள் காட்டில் சருகுகளைத்தின்று, வேறொதையும் உண்ணாது, உறங்காது கடும் தவத்தினை மேற்கொண்டுள்ளார். இதனை அறிந்தவராய் தான் இயற்றிய இந்நாலில் நயம்படக் காட்சிப்படுத்தம் வாயிலாக எடுத்துரைப்பதை,

"தேனும் கனியும் முப்பழம் தீரட்டுப் பாகும் சர்க்கரையும்
தெள்ளி வடித்த தெள்ளமுதும் திருவாய் கசப்ப மறுத்தோடும்
பானும் மதியும் ஒவ்வாத பனிமா ஸிகைவிட் டெழுந்தருளி
பசும்பாசடைத் தீந்தெரியமற் பைங்காட்டில் சருகுண்டு இனித்து

மனம்

தானும் தனிமைத்துணையாக்கித் தனியாய்ப் பெருந்தாகம் படைத்து
சயனம் ஒழித்துக் கண்முடிச் சடத்தை மறந்து தவம் செய்த
கானம் புகுந்து தவம் செய்த களிறே தாலோ தாலோலோ
கருணைக்கடலே செய்யி பதுல் காதி தாலோ தாலோலோ"

எனும் அடிகளில் ச.வே.சுப்பிரமணியன் சூட்டுவதைக் காண முடிகிறது. (தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.266)

2. இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் பஞ்சரத்ன மாலை

"பஞ்சரத்தினம் என்பது ஜூந்து பாடல்களால் ஆனது. சேது மன்னர்களின் குல தெய்வம் இராஜராஜேஸ்வரி மீது பாடப்பட்டது". (சேது மன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி, ப.43)

நால் எழுந்த சூழல்

சேதுபதி மன்னரின் செல்ல மகங்கு அம்மை நோய் ஏற்பட்டு குணமாகாமல் இருந்தது. மகளின் நோய் குணமடைய வேண்டுமென்பதால் ஒட்டுமொத்த அரண்மனையே சோகமயமானது. என்ன செய்வதென்று திகைத்துப் போன நேரத்தில் சேதுபதி மன்னர், சவாதுப் புலவரை அழைத்து, சூழலை விளக்கினார். இதைக் கேட்டறிந்த சவாதுப் புலவர் வாழையிலை வரச் செய்து அதன்மீது மன்னர் மகளைப் படுக்க வைத்து அருகே அமர்ந்து மனமுருகி சேதுகுல தெய்வமாகிய இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் மீது ஜூந்து கவிகளைப் பாடியுள்ளார். உடனே சேதுபதியின் மகளின் உடம்பில் அம்மை முற்றிலும் இல்லாமல் போய்விட்டது. இதைக் கண்ட மன்னர் அகமகிழ்ந்து சவாதுப் புலவருக்கு சவாத்தான், வண்ணவயல் என்ற இரண்டு கிராமங்களைப் பரிசளித்தார். இதனை உறுதி செய்யும் முகமாக "வைகுரி நோயால் வாட்டமுற்றிருந்த சேதுபதி அரசரின் நோய் நீக்கும் வண்ணம் 'இராஜராஜேஸ்வரி பஞ்சரத்ன மாலை என்ற நாலைப் பாடியுள்ளார்". (இல்லாமியத் தமிழ்ப்புலவர்களின் தமிழ்ப்பணி, ப.69) எனும் செய்தியின் வாயிலாக அறிய முடிகிறது.

இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் பஞ்சரத்ன மாலை எனும் நால் கிடைக்கவில்லை. இருப்பினும் தம் கரத்தில் கிடைத்துவிட்டதாக "இராஜராஜேஸ்வரி அம்மன் பஞ்சரத்ன மாலை அம்மன் ஸ்தோத்திர மாலை என்ற பெயரில் உள்ளதாக கோவை மலுமிச்சம்பட்டி ஆதினம் ஸ்ரீ சிவசண்முகசுந்தர பாலகுரு சுவாமிகள் நம்மிடம் தெரிவித்தார்கள். அதனை நம் கண்கள் கண்டவுடன் அடுத்த பதிப்பில் இறையருளால் இடம்பெறச் செய்ய உள்ளோம்" எனும் செய்தியினை சவாதுப் புலவர் வம்சாவழி எம்.கே.ஜௌமால் முஹம்மது குறிப்பிட்டுள்ளார். (சேதுகவி ஜவாதுப் புலவர், பக்.62,63)

3.சந்திரசேகர வண்ணம்

பெரும்வள்ளல் சந்திரசேகரப் பிள்ளை மீது பாடப்பட்டதால் 'சந்திரசேகர வண்ணம்' என அழைக்கப்பட்டது. இந்நால் முழுவதும் கிடைக்கவில்லை. ஒரு பாடல் மட்டும் கிடைத்துள்ளது. அதனை,

"விருதிலக் கணகா வியப்ரசங் கத்தின்மனு
வேந்தர்கள் சபாரஞ்சித
வித்வசே கரன்கண்ட முதண்டம் வென்றமா

வெகுவித்தை யாடம்பரன்
 கருதியெதி ரிடுபுலவர் தர்க்கமிடு வாயிலே
 கவியாப் பினைக்கடாவும்
 காலமா நுதமதூர் கவிசொரி சவா துவளர்
 கவிராச சரபநிருபம்
 தருவிதவி ரணவிரு திலக்கண சுலக்கணம்
 தாங்குகை லாசன்மகவே
 தந்தரசே கரவருண சந்தரசே கரமதா
 சலமகா முனிவயாமும்
 இருநிலம் புகழ்வண்ணம் என்றலூரு பிரபந்தம்
 இசையினாற் படிபாடி னோம்
 இருநாறு போன்னோரு முடிப்பாக வேகபரிந்
 திக்கணம் அனுப்புவாயே"

எனும் அடிகளில் பாடியுள்ளார் என்பதை அறியலாம். (தமிழ்ப் புலவர் வரிசை, பதின்மூன்றாம் புத்தகம், ப.49)

4.நாகைக் கலம்பகம்

நாகைக் கலம்பகம் எனும் நால் கிடைக்கவில்லையெனினும் இந்நாலில் காணலாகும் ஒரு பாடல் மட்டும் கிடைத்துள்ளது.

" அவனியோடு பதினாலு அண்டமும் பிண்டமும்
 அகன்ற பூமண்டலமுமோர்
 அரசுபெற்றாலும் நவகோடி நிதியம் படைத்து
 அனகாபுரம் செய்யினும்
 தவமகிமை யால்கடலை உண்டுமிழ்ந் தாலும்மலை
 தலைகவிழ ஒருவிரலிலே
 தாங்கிய பலம்பெற்று இருந்தாலும் அஷ்ட
 சம்பத்துடன் சித்தாடினும்

குவலயம் தன்னில் மிக்கான நாகூரினில்
 குடிகொண்ட பள்ளிவள்ளல்
 கோகணக மாரிளங்கு சேவடிகளை அன்பினோடு
 கூறாதிருப் பாராகில்
 ககனநபி ஷரகினை இகழ்ந்தவர்கள் என அரைக்
 காசென மதித்திடாமல்
 காதைக் களைந்தவர்கள் கண்ணைப் பிடுங்கிநம்
 காலால் உதைக்கலாமே!"

எனும் அடிகள் மூலம் காணலாம். (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், பக்.40,41)

5.கொடுமளூர் முருகன் பதிகம்

முதுகுளத்தூர் அருகே கொடுமளூர் எனும் சிற்றூரில் முருகன் கோவில் ஒன்று அமைந்துள்ளது. அக்கோவிலில் வீற்றிருக்கும் முருகன் பற்றிப் பாடியதே

இந்நால். சவாதுப் புலவர் இசலாமிய சமயத்தைச் சார்ந்தவர் என்பது வெள்ளிடைமலை. இருப்பினும் அவர் முருகனைப் பற்றி பதிகம் பாடியிருப்பது வியப்பளிக்கிறது.

நால் எழுந்த குழல்

சிவகங்கை மாவட்டம் தேவகோட்டை எனும் ஊர் உள்ளது. இவ்வூரில் திண்ணப்பச் செட்டியாருக்கு வெள்ளையப்பன், இராமநாதன் என இரு புதல்வர்களில் இராமநாதன் செட்டியார் மகன் பழனியப்பனுக்கு குழந்தைப் பாக்கியம் இல்லாதிருந்ததால் பழனியப்பன் செட்டியார் சவாதுப் புலவரைக் கண்டு குழந்தைப் பாக்கியம் உண்டாக இறைவனிடம் வேண்டிக் கொள்ளுங்கள் என முறையிட்டார். அவரது கோரிக்கையை ஏற்று சவாதுப் புலவர் பாடியதே கொடுமளூர் முருகன் பதிகம்.

இந்நால் பன்னிருசீர் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்த யாப்பில் அமைந்துள்ளது. மொத்தம் பதினொரு பாடல்களைக் கொண்டுத் தீகழும் கொடுமளூர் முருகன் பதிகத்தில், முதலாவது பாடல், முருகனின் அழகியத் தோற்ற நிலையினைக் காட்சிப் பொருளாகவும், இரண்டாவது பாடல், முருகன் எழுந்தருளிய தலங்களை வரிசைப்படுத்தியும், முன்றாவது பாடல், முருகனின் திருப்பெயர்களைத் திருமந்திரங்களாக எண்ணி ஒதுமாறும், நான்காவது பாடல், முருகனின் கோவில் தல விருட்சங்களை வகைப்படுத்தி அவன் விளையாடும் வகைகளைப் பற்றியும், ஐந்தாவது பாடல், முருகனின் படைவென்ற இரகசியத்தை எடுத்துக்கூறியும், ஆறாவது பாடல், அட்டாமாசித்தி பல பெற்றாலும் முருகன் அருள் பெறுவதற்கு ஈடாகுமா என்பதை விளக்கியும், ஏழாவது பாடல், முருகனைச் சிறையிட்டது, நக்கிரைனைச் சிறை மீட்டது, ஞானசம்பந்தராய்ச் சமனவரைக் கழுவேற்றியது, அருணகிரியாருக்குச் செந்தமிழ் அளித்தது போன்ற திருவிளையாடல்களையும், எட்டாவது பாடல், முருகனை தரிசித்தால் உண்டாகும் நன்மைகளையும், ஒன்பதாம் பாடல், முருகனை வழிபடுபவர்களை எந்த தீய சக்திகளும் நெருங்காது என்பதையும், பத்தாவது பாடல், பதிகம் எழுந்தச் சூழலையும், பதினேராவது பாடல், முக்கடவுளர்கள், நன்கு வேதமுனர்ந்தோர், முப்பத்து முக்கோடி வானவர்கள் இன்னும் பிறரை வாழ்த்துவதாக அமைகின்றன.

கொடுமளூரில் அமைந்திருக்கும் முருகன் கோவில் சுவரில் கொடுமளூர் முருகன் பதிகம் முழுதும் மதுரையைச் சேர்ந்த மாணிக்கம் பிள்ளை உபயமாகக் கல்வெட்டில் வடித்து வைத்துள்ளார்.

கொடுமளூர் முருகன் பதிகத்தில் முதலாவதாக அமைந்த பாடல் ஒன்றைச் சான்றாகக் கீழே காணலாம்.

**"புமேவு சண்முகம் விலாசமும் சுராறு
புநுவமும் கீர்ட முடியும்
பொட்டுநுத லும்கனக குண்டலமும் அருண்மாரி
பொழியும் சுராறு விழியும்**

**மாமேவு செம்பவல வாய்மந்த காசமும்
மாலை யணியும் கழுத்தும்"**

(சேதுகவி ஜவாதுப் புலவர், ப.76) எனும் பாடல் மூலம் முருகனின் தோற்றுத்தையும் அவரது சிறப்பையும் விளக்குவதாக அமைகின்றது.

கொடுமளூர் முருகன் கோவிலில் இசுலாமியப் புலவரான சவாதுப் புலவரின் சிலை அமைக்கப்பட்டுள்ளது எனும் செய்தி இங்கே கவனிக்கத்தக்கது. முதலாவது, ஒரு இசுலாமியப் புலவர் முருகக் கடவுள் மீது பதிகம் பாடிய செயல் போற்றுத்தக்கது. இரண்டாவது முருகக் கடவுள் மீது இசுலாமியப் புலவர் பதிகம் ஒன்று பாடிவிட்டார் என்பதை அறிந்து அக்கோவிலில் அவரது சிலை வடித்திருப்பது வாழ்த்தத்தக்கது. இதன் மூலம் மதம் எனும் நிலையைக் கடந்து சமய நல்லினைக்கத்தோடு இவர்கள் செயல்பட்டுள்ளனர் என்பதை அறியும்போது இந்து மற்றும் இஸ்லாமியர்களுக்கிடையே உள்ள சகோதரத்துவத்தையும், மத நல்லினைக்கத்திற்கு ஓர் சிறந்த சான்றாகவும் விளங்குகிறது என்பதையும் அறியமுடிகிறது.

6. மதீன் அந்தாதி

சவாதுப் புலவர் இயற்றிய மதீனத்து அந்தாதியில் செய்யுள் அனைத்தும் அந்தாதி இலக்கண வரம்பிற்குட்பட்டவாறு அமைகின்றது. இவற்றில் முற்று, மடக்கு எனும் சொல்லணியும் அமையப்பெற்றுள்ளன. இதனை,

"அண்ண வவனி தனையாளு நாயக ராணையில்வான
 அண்ண வவனி ரண்டாகச் செய்தேவ ரணி நிலையில
 அண்ண வவனி தையர் மின்னைப் போன் மதீ னத்தரருள்
 அண்ண வவனி வணமெனப் பாத மருள்குவரே

18 அண்ணவனி என்னும் ஒரே சொற்றொடர் நான்கு அடிகளிலும் நான்கு பொருள் தரும்படி ஆசிரியர் அமைத்திருப்பது நன்கு புலனாகிறது." என்பதை அறியலாம். (இஸ்லாமியத் தமிழ்ப்புலவர்களின் தமிழ்ப்பணி, பக்.69,70) https://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/151125/8/08_chapter%202.pdf

சவாதுப் புலவர் மதீன் அந்தாதியை இயற்றினாரா? இல்லையா? என இருவேறுபட்ட கருத்துக்கள் உண்டு. சான்றாக, "மதீன் அந்தாதியைச் சவாதுப்புலவர் இயற்றினாரென்றும், சர்க்கரைப்புலவர் இயற்றினாரென்றும் இருவேறு கருத்துக்கள் நிலவுகின்றன" (சேது மன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி, ப.44) அதேபோல் மதீன் அந்தாதியை சர்க்கரைப்புலவர்தான் எழுதியதாக "நகைச்சுவை தோன்ற உரையாடுவதிலும், செய்யுள் இயற்றுவதிலும் வல்லவரான இவர், மதீனாவைச் சிறப்பித்து ஓர் அந்தாதி பாடியுள்ளார்". எனும் சான்றும் கிடைத்துள்ளது. (சிபாலசுப்பிரமணியன், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, ப.229)

மதீன் அந்தாதியை சவாதுப் புலவர் இயற்றினாரா? அல்லது சர்க்கரைப்புலவர் இயற்றினாரா? எனும் இருவேறுபட்ட கருத்துக்கள் உண்டு என்பதை மேற்கூட்டிய குறிப்புகளுடன் காணமுடிகிறது. இவ்விருவரும் சமகாலத்தவர் என்பதால் குழப்பங்களும் ஏற்படுவதுமுண்டு. இருப்பினும் மதீன்

அந்தாதி முழுமையாகக் கிடைக்கும் பட்சத்தில் அதில் காணலாகும் பாடல்களை ஆய்வு மேற்கொண்டால் உண்மை புலப்படும்.

இசைப்பாடல்கள்

சவாதுப் புலவர் இசைப்பாடல்களை இயற்றியுள்ளார் என்பதை அறிய முடிகிறது. அரபி மொழியை முற்றிலும் கற்காவிடினும் இசுலாமியப் புலவர்களான தக்கலை பீர்முஹம்மது, குணங்குடி மஸ்தான் சாஹிபு போன்றவர்களின் பாடல்களில் அரபிச் சொற்கள் வருவதுபோல இவரது பாடலிலும் அரபிச் சொற்கள் கலந்து வருகின்றன. இறைவனை எண்ணிப் பாடுகையில்,

பல்லவி

"அஹதானவா எனைநீ என்றும் ஆதரிப்பாயே
ஜகமீதில்யான் பிழைகள் மிகச் செய்திருந்தாலும்

(அஹதானவா...)
(அஹத் - ஏகம்)

சரணங்கள்

பராபரா நிரா மயப்பிறப் பாகரநிரா
சரா சரா உயிர்கட்குத் தனித் தமு தீயும் ...

(அஹதானவா...)

உனைமறப் பாரோ தனித் துணைத் தொழுதவர்
தனைமறந் துணைத் தொழுதார் தாழ்வொன்றிலையே

(அஹதானவா...)

யார்குல் நபிக் நாயகம் பொருட்டினால்
பாரினில் முஹம்மது மீர்ஜவாது பணியும்

(அஹதானவா...)"

(சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், பக் 67, 68) எனும் இசைப் பாடல் வாயிலாகவும்,

பல்லவி

ஆதி இறைவன் தூத வேதா போதா
பாத மாமலர்த் தாதா நீதா நாதா

(ஆதி...)

அனுபல்லவி

சோதித் தருள ஒளியில் உதித்த
சுடரின் வடிவே கருணைக் கடலின் அழுதே திருவே (ஆதி...)

சரணம்

அஞ்செ முத்தனில் அஹதாய் யஹதாய் ஸமதாய்
பிஞ்செ முத்தனில் பிரிவாய் விரிவாய் உருவாய்
மிஞ்சு மோர் பொருளாய் விளங்கிய
மெய்யா வடியேன் வினைதீர்த்
துய்யும் படியே நிதமும்...

(ஆதி...)

**சித்தம் வைத் தன்பு செய்வீர் அய்யா மெய்ய
பதம் மாமலர்ப் பாதம் தாரீர் வாரீர்
பக்தன் மஹம்மது மீர் ஜவாது
பகரும் தமிழுக் கிரங்கி
ஜகமும் புகும் பெற்றிடவே!"**

(சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், ப.68) எனும் இசைப்பாடல் வாயிலாகவும் சவாதுப் புலவர் இசைப்பாடல் இயற்றுவதிலும் புலமையுடையவர் என்பதை அறிய முடிகிறது.

தனிப்பாடல் பட்டியல்

(சேது மன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி எனும் நாலில் 42,43 ஆகிய பக்கங்களிலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது)

எண்	பாடப்பட்டோர்	பாடல் எண்ணிக்கை
1	இருகுநாத சேதுபதி	1
2	புதுக்கோட்டை ரகுநாதத் தொண்டைமான்	1
3	புதுவை ஆனந்தரங்கம்பிள்ளை	2
4	சோலை முதலியார்	1
5	செல்லப்பணைப் புகழ்ந்து	1
6	செவுரி வல்லத்தேவர்	1
7	சந்திர சேகரப்பிள்ளை எழுதிய சீட்டுக்கவிக்கு	1
8	மேலப்பாளையம் இசுலாமிகள் அனுப்பிய சீட்டுக்கவிக்கு	4
9	திருவாரூர் கனகசபை ஆண்டி மணியகாரன்மீது வசைகவி	1
10	முத்தையாபுரம் பாலசுந்தரம் (குரவர்)	1
11	முக்குளம் எனும் உள்ளில் பள்ளிவாசலில் தொழுகை நடைபெறாததைக் கண்டு மனம்வெதும்பி	1
12	நத்தகுளத்து முஸ்லீம்கள் பேரில்	1
13	கீழக்கரையில் இஸ்மாயில் லெப்பையின் மகன் ஹபீபு முகம்மது மீது வாழ்த்துப்பா	1
14	புதுக்கோட்டை விஜயரகுநாதத் தொண்டைமான் தந்த 'ஆறாது நாற்பத்து ஒன்றாம்' என்ற ஈற்றிக்குப் பாடிய வெண்பா	1
15	நாகூர் தர்ஹா நாயகத்தின் மீது பாடிய வெண்பா	1
16	சர்க்கரைப் புலவரின் மீது வசையாகப் பாடியது	1
17	சிவகங்கை கவுரிவல்லப மகாராசரிடம் பரிசிற்காகப் காத்திருந்து அது பெறாது அரசனைக் கண்டபோது பாடியது	1

18	இரகுநாத சேதுபதி பவனி வரும்போது யானை மேலேறிச் சென்ற இப்புலவர் சேதுபதியின் யானையைப் புகழ்ந்து பாடியது	1
----	---	---

கிழவன் சேதுபதியும் ஜவாதுப் புலவரும்

"திருமலை சேதுபதி, தளவாய் இரகுநாத சேதுபதி என்ற குலப் பெயர்களுடன் அழைக்கப்பட்ட இராமநாதபுர அரசர் பல நேரங்களில் கிழவராக வேடம் பூண்டு பலரை மருட்டி விட்டதின் காரணமாக கிழவன் சேதுபதி என அழைக்கப்பட்டார்". (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், கனிந்துரை, ப.10)

கிழவன் சேதுபதி ஒருநாள் இரவு நேரத்தில் கிழவர் வேடம்தரித்து தெற்குப்பட்டணம் வடகோடிப் பகுதியில் சென்று கொண்டிருக்கையில் ஒரு வீட்டில் தாய் தன் மகனை நோக்கி 'வரும் மனிதர் நல்லவர், பணக்காரர், உன்மீது மோகம் கொண்டு வேட்கையாக உள்ளார். எனவே அவரது விருப்பத்திற்கேற்ப மறுக்காமல் நானும் சரியெனக் கூறி விட்டேன். உனக்காக அவர் வாங்கிக் கொடுத்த சேலையும், தைக்கப்பட்டுள்ள கச்சம் இந்த முடிச்சினுள் இருக்கின்றன. இப்பொழுதே இதை எடுத்து உடுத்திக் கொள். அவர் வரும்போது அவரை சந்தோஷப்படுத்திப் பிரியமாக வைத்துக் கொள்' என கட்டளை பிறப்பித்தாள். இதைக் கேட்ட மகனுக்கு இடிவிழுந்தாற் போல ஆனது. திருமணமாகி தன் கணவன் பொருளீட்டுவதற்காக வெளியூர் சென்றுள்ளார். அவருக்கு எவ்வாறு துரோகம் இழைப்பது என யோசித்து தன் தாயிடம் முடியாது என்ற ஒற்றைச் சொல்லுடன் மன உறுதியுடன் செயல்பட்டாள். இதைக் கேட்ட தாய்க்குச் சினம் அதிகரித்தது.

இவ்வாறு தாய்க்கும் மகனுக்கும் பெரிய வாதம் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த நேரத்தில் கிழவன் சேதுபதி சத்தம் கேட்டு கவனித்து பூட்டியிருந்த வீட்டுக் கதைவைத் தட்டுகிறார். கதவைத் திறந்த தாயைக் கண்டதும், நான் இராமேஸ்வரம் செல்லும் யாத்ரிகள். நீண்ட தொலைவிலிருந்து வருகிறேன். இன்று இரவு மட்டும் உங்கள் வீட்டுத் திண்ணையில் உறங்க அனுமதி தாருங்கள் என்று கூறினார். இதைக் கேட்ட தாய், இவரை இங்கே தங்க அனுமதித்தால் நமது திட்டம் நிறைவேறாது என்பதை நினைவில் கொண்டு, அருகில் யாத்ரிகர் தங்க சத்திரம் சாவடிகள் அதிகம் உள்ளன. அங்கே போய் தங்கிக் கொள்ளுங்கள் இங்கே தங்க முடியாது என்று கடிந்து சொல்லிவிட்டாள். நிலையறிந்து அதை ஏற்றுக் கொள்வது போல நடித்து, செல்கிறேன் என பதிலளித்தார். சிறிது நேரம் கழித்து திரும்பவும் வந்து வீட்டின் நிலைப்பாட்டை அறிய இருளில் மறைந்து கொண்டு தாய்க்கும் மகனுக்கும் நடக்கும் விவாதத்தைக் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்.

தாயின் பேச்சு மகனை வற்புறுத்தி முடிச்சைப் பெற்றுக் கொள்ள ஆணையிட்டாள். இதை ஏற்காது வெறுப்புடன் தட்டிவிட்டாள். அது உடனே இருளில் மறைந்து நிற்கும் கிழவன் சேதுபதியின் காலில் விழுந்தது. அதைக் கண்ட கிழவன் சேதுபதி முடிச்சை எடுத்துக் கொண்டு விரைவாக நடக்க

ஆரம்பித்தார். விரைந்து நடந்து செல்லும் போது வீட்டுத் திண்ணைகளில் உறங்கிக் கிடந்த சிலரின் கண்களில் தென்பட்டார். இருப்பினும் விரைவாக அரண்மனையை நோக்கி செல்லும்போது எதிரே சவாதுப் புலவரின் வீடு தென்பட்டது. அன்று வெள்ளிக் கிழமையென்பதால் சவாதுப் புலவர் தொழுகைக்குப் பள்ளிவாசல் சென்றிருந்ததால் வீடு பூட்டப்பட்டிருந்தது. உடனே மாற்றுச் சாவி கொண்டு வீட்டின் உள்ளே ஓரிடத்தில் முடிச்சை வைத்து, வீட்டை பூட்டி அரண்மனைக்குச் சென்றார்.

மகளால் வீசப்பட்ட முடிச்சைத் தேடிப் பார்த்துக் கிடைக்காததால் விடிந்ததும் கூச்சல் கூப்பாடிட்டு எனது பொருள் களை போய்விட்டதே என்று சத்தமிட்டாள். சுற்றியுள்ள மக்களுக்குச் செய்தி பரவியது. மக்கள், அரசு சேவகர்கள் கூடினர். நிலையறிந்து தேடக் கொடங்கி இறுதியாக சவாதுப் புலவர் வீட்டோடு நின்றது. அங்கே பரிசோதனை நடத்த வேண்டுமென முடிவெடுத்தனர். உடனே மன்னருக்குச் செய்தி தெரிவிக்கப்படுகிறது. புலவர் இப்போது தாங்கிக் கொண்டிருப்பார் யாரும் தொந்தரவு செய்யாதீர்கள் எனக் கூறி அவரது வீட்டின்முன் காவல் காக்க உத்தரவு போடுகிறார். அவ்வாறே நடைபெறுகிறது.

நேரம் கடந்தது. புலவரும் கண்விழித்தார். வெளியே வந்ததும் அரசு அலுவலர்கள் நிலையினைக் கூறினார்கள். ஒன்றுமறியாப் புலவர் என் வீட்டைச் சோதனை செய்து கொள்ளுங்கள் எனக் கூறினார். உள்ளே நுழைந்து சோதனை செய்தனர். பின் துணிமுடிச்சு இருந்ததைக் கண்டறிந்து, அரசவையில் விசாரிக்கப் பெற்றது. அரசர் புலவரை நோக்கி "ஜாவதுப் புலவரே நீங்களே ஒரு கலை முடிச்சு! இந்நிலையில் உங்களை இங்கு தொடர்பு கொண்டிருக்கிறதும் கலை முடிச்சாகவே காணப்படுகிறது. இவைகளைக் கவனிக்கிறபோது உங்களை வேறுவகையில் வைத்துப் பேச வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஏன் உங்கள் மனநிலை இவ்வாறு வேறு வகையில் சென்று விட்டதென்பதை உணர்கிற போது அது வெளிக்குச் சொல்ல முடியாததாய் இருக்கிறதே' என்று வருந்தும் தன்மையில் குத்தல் குத்திகொள்ளப் பேசினார்" (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், கனிந்துரை, ப.13)

மன்னர் சொல்வதைக் கேட்ட புலவர் எந்தத் தவறையும் செய்யாத நமக்கு இந்தச் சோதனையா என நினைவில் கொண்டு இடிமுழுக்கமாய்ப் பாடல் ஒன்றைப் பாடுகிறார். அதனை

**"தொட்டான் அயல்போய வேளை மகளையோர் சோரனிடம்
கட்டாயமாகக் கலவிசெய்யச் சொன்ன காரிகையால்
கட்டாடை தன்னைக் களவாடி என்னில் கரந்ததுநும்
பட்டாங் கதன்றோ ரகுநாத சேதுபதி மன்னனே"**

எனும் பாடல் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், கனிந்துரை, ப.13) ஒரு தவறும் அறியாத தம்மீது குற்றம் சுமத்த விளையும்

போது, தனது கூர்மையான புத்தியால் பிழையிழைத்தவன் அன்று என நிருபிக்க முடிந்தது என்பதை அறியலாம்.

சவாதுப் புலவரும் சர்க்கரைப் புலவரும்

இருவரும் கவிப் புலமையில் ஆற்றலுடையவர்கள் என்பதால் இருவருக்கும் இடையிடையே விவாதங்களும் கருத்து வேறுபாடுகளும் வருவதுண்டு. ஒருமுறை இருவருக்குமான வாக்குவாதத்தில் "சர்க்கரைப்புலவர், "நான் சர்க்கரைப்புலவர்" என்று பெருமையுடன் கூற பதிலுக்கு ஜவாதுப் புலவரவர்கள் 'சர்க்கரை தொண்டை மட்டும்! ஜவாதோ கண்ட மட்டும்! என மறுமொழி கூற, பதிலுக்கு மீண்டும் சர்க்கரைப் புலவர், தொண்டை-கண்டம் இரண்டும் ஒரே பொருள்தானே என்று கூற அதற்கு ஜவாதுப்புலவர் "சர்க்கரை தொண்டை மட்டும்தான் இனிக்கும்! ஆனால் ஜவாதோ கண்கண்ட தொலைவரை மணக்கும்!" என்று விளக்க, சர்க்கரைப் புலவர் மனதில் தம்மை ஜவாதுப்புலவர் இழித்துரைத்துவிட்டாரே என்ற கோபம் வடுவாகி, அன்று பள்ளிவாயிலில் உருச்செய்யும் வேளையில் குழுறி எழுகிறது". இவ்வாறு நடந்து விடுகிறது. (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப்புலவர், ப.41)

பின்பு இதை மனதில் நிறுத்தி வைத்துக் கொண்ட சர்க்கரைப்புலவர், பள்ளிவாசலில் முகம் கை, கால் அலம்புவதற்கு நீர்த்தேக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் இடத்திற்குச் சென்று தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக்கொண்டு, சவாதுப் புலவரின் அருகில் சென்று கட்டித்தழுவி தன் அன்பை வெளிக்கொண்டுமுகமாக நடித்துள்ளார். கட்டித் தழுவி ய உடனே வெடுக்கென விலகினார். இதைக் கண்ட சவாதுப்புலவர் ஒன்றும் புரியாமல் திகைத்துப் போய் நின்றார். 'ஜவாது என்பது பூனையின் இடுக்கிலிருந்து எடுக்கப்படுவதால் தொடுகை கூடாதே! அதை நான் தொட்டுவிட்டேனே?!' எனக் கேலி செய்து நீர்த்தேக்கம் செய்துள்ள இடத்திற்குத் தன்னைச் சுத்தப்படுத்துவதாகச் செல்கிறேன் எனச் சென்றுவிட்டார். இதனையுணர்ந்த சவாதுப்புலவர் சவாது என்பது இறைவனின் பெயர், பெருங்கொடை வள்ளால் எனும் பொருளை அறியாது இவ்வாறு செய்து விட்டாரே என மனம் கலங்கி கொதித்தெழுந்து சாபமிடுகிறார். 'அக்கண் பொட்டையான இவனுக்கு எஞ்சியுள்ள மற்றொரு முக்கண்ணும் பொட்டையானால் (தொலைந்தால்)தான் மார்க்கம் நிலைத்து நிற்கும்' என உணர்வுகள் கொந்தளிக்க... கொதிதெழு... வாயிலிருந்து அருளாக - அரிவாளாக-

**தாமதியா மல்ளங்கள் ஷாஹால் ஹமீதோலியை
நாமதியா திருந்த நாளெல்லாம் - நேமம்
கலைத்தவனுக்குக் கின்னுமொரு கண்போனால் மட்டும்
நிலைக்கு ஷரகு நெறி!"**

எனப் பாடுகிறார். (சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப்புலவர், பக். 42,43) உடனே சர்க்கரைப் புலவரின் மற்றொரு கண்ணும் ஓளியிழந்து விடுகிறது.

தீண்டாமை எதிர்ப்பு

கிழவன் சேதுபதி தமக்களித்த சிங்கமுகப் பல்லக்கில் அமர்ந்து திருவாரூர் செல்கிறார். பல்லக்கை சுமந்துவந்தவர்களுக்குத் தாகம் ஏற்படுகின்றது. தண்ணீர்ப் பந்தலைக் கண்டதும் பல்லக்கை இறக்கி வைத்து நீர் கேட்ட போது, அங்கிருந்த கனகசபை ஆண்டி என்னும் மணியக்காரன், பல்லக்கைச் சுமப்பவர்கள் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பென நினைத்து குவளையில் தண்ணீர் தராமல் கைகளை ஏந்தினால் நீர் தருகிறேனென உரைத்தார். இதைக் கண்ட சவாதுப்புலவர் மனம் வெதும்புகிறார். உடனே சினத்துடன் வசைபாடுகிறார்.

"மலைக்குயர்ந்த கோபுரஞ்சுழி திருவாரூர் துறைக்கு மணியக்காரன் நிலைக்குயரமாய் வளர்ந்தோன் கனகசபை ஆண்டியுடை நெறியைக் கேண்மோ

மலைக்குயர்ந்தாள் தம்முகத்தில் தம்முகத்தை அவித்து முயங்க வேண்டி தலைக்குயரம் வேண்டுமென்று தலையணைக் காய்வளர்த்தான் சடையைத்தானே"

(சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், பக்.47,48) எனும் பாடலைப் பாடி முடித்ததும் தவறையுணர்ந்து புலவரின் பாதுத்தில் வீழ்ந்து மன்னிப்புக் கேட்டு பல்லக்குத் தூக்கிவந்தவர்களுக்கு நீர் கொடுத்து மகிழ்ந்தார்.

பரிசில் வாழ்க்கை

இவர் சேதுபதியின் அவைக்களப் புலவராக இருப்பினும், நேரம் கிடைக்கும்போது, பிற சமஸ்தானத்திற்குச் சென்று தனதுப் புலமைத் திறத்தைக் காட்டிப் பரிசில் பெற்றுள்ளார்.

ஓருமுறை திருவனந்தபுரத்திற்குச் சென்றிருந்த போது, திருவனந்தபுர அரசர் இவரைப் பார்த்து, உங்களுடைய சேதுபதி எத்தன்மையைடையவர்? எனக் கேள்வி எழுப்பியுள்ளார். உடனே, கவியவர்கள்

"கிளையான் சேது பதிருகு நாயகன் கிஞ்சக்கவாய் இளையார் கலவி யிடத்துநம் மீசர் இடத்துமன்றி வளையாத போன்முடி சற்றே வலையு மகுடமன்னர் தளையா டியகையில காளாஞ்சி யேந்துஞ் ஆயத்துமே"

எனும் பாடலைப் பாடியுள்ளார். (தமிழ்ப் புலவர் வரிசை, ஐந்தாம் தொகுதி, ப.46)

கவி பாடியதும் பாடலைக் கேட்ட திருவனந்தபுர அரசர் சிரித்த முகத்துடன் 'உங்கள் அரசர் இவ்வளவு பெரிய வணங்காழி மன்னரா? என்றார். பிறகு தக்க நன்கொடை கொடுத்து வழி அனுப்பியுள்ளார்.

புதுச்சேரி ஆனந்தரங்கப் பிள்ளையின் கொடையைப் புகழ்ந்து சவாதுப் புலவர் இயற்கை நிகழ்வுகளை வர்ணித்து,

"பானுகிர ணம்பார்க்கும் பங்கே ருகநிலவு தானும்வரப் பார்க்குஞ் சகோரங்கள் - வானமரும் மையைப்பார்க் கும்மயில்கண் மாவிச்சா னந்தரங்கன் கையைப்பார்க் கும்புலவோர் கண்"

(தனிப்பாடல் திரட்டு, ப373) எனும் பாடலில், தாமரை சூரிய ஒளியைப் பார்க்கும், சக்கரவாகப் பறவையோ சந்திரன் ஒளியை எதிர்நோக்கும், மயில்கள் நீலமேகத்தைப் பார்க்கும், புலவர்களின் கண்கள் புகழ்மிக்க ஆனந்தரங்க பிள்ளையின் கையைக் கொடை கருதிப் பார்க்கும் என்பதை தம்பாடலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். பிரம்பூர் ஆனந்தரங்கத் துரை மீது

"பாலயிலாள் பின்னங்காற் பஞ்சளியென் ரேசளிப்பாள்
பாலையிலாள் பின்னென் படுவவோ - சோலையிலே
ஆடு மயிர்பிரம்பூர் ரானந்த ரங்கதுரை
நாடுதனி வென்னிலாமின் னாள்"

(தனிப்பாடல் திரட்டு, ப374) எனும் பாடலை இயற்றி ஆனந்தரங்கத்துரையின் நாட்டின் சிறப்பைப் பாடியுள்ளார்.

புதுக்கோட்டை அரசரை ஒருமுறை சந்திக்கச் சென்றபோது, அங்கு அரசராக இருந்தவர் நன்கு கல்வியறிவு உடையவராகத் திகழ்ந்தவர். இருப்பினும் புலவர்களைக் கண்டு அவர்களுடைய குறைகளைக் கண்டறிந்து பரிசில் வழங்காமல் இருந்தார். இதனை அரசருக்கு எவ்வாறு சுட்டிக்காட்டுவது என்று யோசித்து தயங்காமல் பாடல் ஒன்றைப் பாடினார்.

'காயாத பாலுமில்லை பாயாத புலியுமில்லை
கற்றோர் வந்தால்
ஆயாத வேந்தரில்லை மடிகனத்தால் வழிபயமுண்
டாகுங் கண்டாய்
சாயாத முடிவேந்த ரகுநாத தொண்டைமாண்
காற்றக் கேண்மோ
நீயாதி சேடனொப்பாய் கற்றிருந்துங் கேல்வியிலை
நிசஞ்சொன் னோமோ'

எனும் பாடலைப் பாடித் தனது திறத்தை வெளிக்கொணர்ந்தார். உடனே அவரது புலமையை அறிந்து பரிசில் கொடுக்கப்பட்டது.

பிரெஞ்சுக் கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின், உரை பெயர்ப்பாளராகவும், துய்ப்ளெச்சு என்ற பிரெஞ்சு ஆளுநரின் மொழிபெயர்ப்பாளராகவும் பணியாற்றிய புதுச்சேரி ஆனந்தரங்கம் பிள்ளையிடம் (1709-1761) சென்று அவர் மீது பாடல் பாடிப் பரிசு பெற்றுள்ளார்.

தனது புலமைத் திறத்தால் பாடல்பாடி சுவாத்தான் என்னும் கிராமத்தைப் பெற்றுள்ளதை "கிழவன் ரகுநாத சேதுபதி அம்மை நோயால் துன்புற்றபோது 'இராஜாஜேஸ்வரி பஞ்சரத்தினம்' என்ற நாலைப் பாடி அவரைக் குணமடையச் செய்து 'சுவாத்தான்' எனும் வினைபுலவுரை முற்றுட்டாகப் பெற்றார்" (சேது மன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி, ப.42). அதே போல் "சேதுபதியின் மகளுக்கு அம்மைநோய் குணமடையப்பாடி 'வண்ணார வயல்', 'சுவாத்தான்' எனும் சிற்றார்களைப் பரிசுவாகப் பெற்றார்" என்பதையும் அறிய முடிகிறது. (சேது மன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி, ப.42)

கீழ்க்கரை எனும் ஊரில் சவாதுப் புலவர், நூர்முகம்மது மரைக்காயரின் வீட்டிற்குப் பரிசல் பெறச் சென்றிருந்தார். இவரைக் கண்டதும் மரைக்காயர், மதிக்காது பஞ்சனையில் முகத்தைப் புதைத்துக் கொண்டார். இதை தாங்காது புலவரவர்,

'உண்ணாமல், பூணாமல் உடுத்தாமல் கொடுத்தொருவர்க்கு உபகாரங்கள்'

பண்ணாமல், வேணுமுதல் பாரினிலே மிகமிகவே படைத்து வாழ்ந்தோன்'

எனும் அடியைப் பாடியதைக் கேட்டவுடன் உடனே எழுந்திருந்து, தனது தவறை உணர்ந்து பணிந்து கொண்ட மரைக்காயரின் மனம் குளிரும்படி,

'மண்ணாள்வாள் நன்மை யும்கீர்த்தி யும்மிகவே வளரப்பெற்றாய் கண்ணானமணிமார்பா நூல்முகம்மது மார்பா கணம்பெற்றாயே!'

எனும் அடியைப் பாடி முடித்ததும் பரிசில் அளித்துள்ளார்.

ஏனைய புலவர்களின் வாழ்த்துப்பா

சவாதுப் புலவரின் புலமைத் திறத்தினைக் கண்டு வியந்த பிற புலவர்கள் வாழ்த்திப் பாடல்கள் இயற்றியதைப் பெற்றுகிறது.

முத்து வேலாயுதக் கவிராயர் சவாதுப் புலவரைச் சிறப்பித்துப் பாடும் முகமாகக் கீழ்க்கண்ட பாடல் இடம்பெறுகிறது.

"வெண்டாமரை அணங்கு வேற்றுருக்கொண் டுற்றனளோ தண்டாமரை அனந்தன் தானியவணோ! – வண்டமிழின் எண்ணோ எழுத்தோ இசையோ இயற்புலவர் கண்ணோ ஜவாதுக் கவி!"

(சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், ப.69) எனவும்,

"'குஞ்சரக் கோட்டுத் தண்டிகை வாணன் வண்டமிழ் ஜவ்வாது வாயெல்லாம் நஞ்சே எனநம்பித் துணிகின்ற தோளாரும் திடுக்கமுற்றுப் பணிந்தார்கள்'

'வாது செயும் புலவர்பலர் வாய்டங்க மகிழ்ந்தானே'

'கலைமதந்கொண்டிடு ஜவாது கவிச்சரப காம்பீர்ய தூங்கன்'

'சரபம் கவிச்சக்கரவர்த்தி ஜவாதின் மேல் ஆணையென்றால் அரபம் கடித்திடவும் அஞ்சிடுமே'

'அறம்பாடும் ஜவாது ஆசுகவி போலத் திறமான ஒருபுலவன் இல்லையம்மா இக்காலம்"

(சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர், ப.70) எனவும் பல புலவர் பெருமான்கள் புகழ்ந்து பாடியிருப்பதை அறிய முடிகிறது.

சேதுமன்னரும் சவாதுப் புலவரும் ஒருமுறை உரையாடிக் கொண்டிருந்த போது, 'என்னிடம் அழியாத கோடியாகிய தனுஷ்கோடி இருக்கும்வரை எந்த கவலையும் இல்லை' எனக் கூறிய மன்னரைப் பார்த்து, 'அழியாத கோடியும் ஓர் நாள் அழியும்' என்று தனது ஞானத்தால் எடுத்தியம்பினார். இத்தகைய புலமை கொண்டு திகழ்ந்த சவாதுப் புலவரால் அரசியல் நுண்மதியையும் வினைத்திட்பத்துடன் செயல்பட்ட சேதுபதி மன்னர் அவரை அரசாங்கச் செயலராக நியமித்துள்ளார். சென்ற இடங்களேல்லாம் தன் பெயரையும், தன் நாட்டின் பெருமையையும் சிறப்பித்து வந்துள்ளார். இவ்வாறு தாம் வாழும் வரை தமிழிலக்கியத்திற்கு அணிசேர்த்த இவர் 1808 ஆம் ஆண்டு மன்னை விட்டுச் சென்றார்.

மதம் பாராது முருகக்கடவுள் மீது பதிகம் பாடியதை நோக்கும்போது பிற புலவர்களிடமிருந்து முற்றிலும் வேறுபடுகின்றார். தமிழ்மொழி மீது தீராப்பற்றுக் கொண்டு விளங்கிய இவரது வரலாறுகளையும், இவரது படைப்புகளையும் பறை சாற்றுவதும் நமது கடமை. இருந்தாலும் இவரோரு இசுலாமியப் புலவர் என்பதால் தமிழிலக்கிய வரலாறுகளில் இருட்டிப்புச் செய்யப்பட்டதென்று சொல்லம்பு மகான் ஜவாதுப் புலவர் எனும் நாலுக்கு கணிந்துரை எழுதிய செதிவான் சில கருத்துக்களை முன்வைக்கின்றார்.

- ❖ கற்பிட்டி காசிச்செட்டி கி.பி. 1859 ல் தமிழ் புஞ்சார்க் எனும் ஆங்கில நால் வெளியீட்டில் குறிப்பிடப்படும் 197 தமிழ் பெரியோர்களில் ஒரு இசுலாமியப் புலவர்கள் கூட இடம்பெறவில்லை.
- ❖ கி.பி.1916 ஆம் ஆண்டு தமிழ்ப்புலவர் சரிதத்தை எழுதிய அ.குமாரசாமிப்புலவர் 200க்கும் மேற்பட்ட தமிழ்நால்களைப் படைத்துள்ள இசுலாமியப் புலவர்கள் பற்றிய செய்தி ஒன்றுமில்லை.
- ❖ இலங்கையைச் சேர்ந்த வி.செல்வநாயகம் எழுதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நாலில் இசுலாமியத் தமிழுக்கு ஒன்றரைப் பக்கமே கொடுத்துள்ளார்.

மேற்கூடிய கருத்துக்களை நோக்குகையில் சாதி மத பாகுபாடின்றி இலக்கியம் படைத்த இசுலாமியப் புலவர்களின் படைப்புகளையும் அவர்தம் வரலாறுகளையும் பரவலாக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக மத நல்லினைக்கத்தைப் போற்றிப் பாதுகாத்த படைப்பாஞ்சமையான சவாதுப் புலவர் போன்றவர்களை மாணவர்கள், இளைஞர்கள் அறியும்படி ஏற்படுத்தினால் சாதி, மதம், இனம் போன்றவற்றைக் கடந்த நிலையினை அடையலாம்.

துணைநாற்பட்டியல்

அறிவெளி. அ, (உ.ஆ), 2008, தனிப்பாடல்திரட்டு மூலமும் தெளிவுரையும், வர்த்தமானன் பதிப்பகம், தியாகராய நகர், சென்னை.

கந்தசாமி. செ, 2012, சேதுமன்னர்களின் தமிழ்ப்பணி, நான்காம் தமிழ்ச்சங்கம், மதுரை.

கந்தையா. ந.சி, 2009, தமிழ்ப்புலவர் அகராதி, அமிழ்தம் பதிப்பகம், சென்னை.

சுப்பிரமணியபிள்ளை. கா, 1953, இலக்கியவரலாறு (பகுதி-2), ஆசிரியர் நாற்பதிப்புக்கழகம், சென்னை.

சுப்பிரமணியன். ச.வே., 2003, தமிழ் இலக்கிய வரலாறு, மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சிதம்பரம்.

ஜமால்முஹம்மது. எம்.கே, 2006, சொல்லம்புமகான் ஜவாதுப்புலவர், நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ், தியாகராய் நகர், சென்னை.

....., 2013, சேதுகவி ஜவாதுப்புலவர், ஹமாபதிப்பகம், சென்னை.

Bibliography in English

(n.d.). Retrieved from http://www.mailofislam.com/valimar_endral_yaar.html

(n.d.). Retrieved from
https://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/151125/8/08_chapter%202.pdf

(n.d.). Retrieved from
https://shodhganga.inflibnet.ac.in/bitstream/10603/151125/8/08_chapter%202.pdf

(n.d.). Retrieved from [\(n.d.\). Retrieved from <http://thf-islamic-tamil.tamilheritage.org/%E0%AE%9C%E0%AE%B5%E0%AF%8D%E0%AE%B5%E0%A E%BE%E0%AE%A4%E0%AF%81-%E0%AE%AA%E0%AF%81%E0%AE%B2%E0%AE%B5%E0%AE%B0%E0%AF%8D/>](http://thf-islamic-</p>
</div>
<div data-bbox=)

(n.d.). Retrieved from www.google.com

Arivoli A. (2008). *Thanipadal Thirattu muulamum thelivuraium.*

Jamal mohammed M.k. (2006). *Sollampu magamn jawad pulavar.*

Jamal mohammed M.k. (2013). *Sethukavi Jawad pulavar.*

Kanthaiya Na.si. (2009). *Tamil pulavar agarathi.*

Kanthasamy Se. (2012). *Sethu mannargalin Tmil pani.*

Subramaniya pillai Ka. (1953). *Ilakkiya varalaru pakuthi 2.*

Subramaniyan Sa.ve. (2003). *Tamil Ilakkiya varalaru.*